

USTAWA

z 31.03.2026 r.

KORONNY KODEKS POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO

DZIAŁ I

POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

ROZDZIAŁ 1

ZAKRES OBOWIĄZYWANIA

Art. 1. 1. Niniejszy kodeks określa zasady postępowania:

- 1) przed organami administracji publicznej w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych;
- 2) przed Koronnym Trybunałem Administracyjnym oraz regionalnymi sądami administracyjnymi w zakresie kontroli legalności działań administracji publicznej, organów samorządu terytorialnego oraz kontroli zgodności z prawem naturalnym i wartościami Korony;
- 3) podejmowania przez Kapitułę Kasacyjną Koronnego Trybunału Administracyjnego uchwał mających na celu wyjaśnienie przepisów prawa (wykładnia powszechnie obowiązująca).

Art. 2. Ilekroć w przepisach niniejszego kodeksu jest mowa o:

- 1) organach administracji – rozumie się przez to organy administracji koronnej, administracji regionalnej oraz organy samorządu terytorialnego w zakresie wykonywania zadań administracji publicznej;
- 2) rozstrzygnięciu – rozumie się przez to decyzję administracyjną, postanowienie lub inny akt władczy kończący sprawę lub rozstrzygający jej istotę;
- 3) prawie Korony – rozumie się przez to hierarchiczny system źródeł prawa określony w art. 24 Konstytucji Korony Królestwa Multikont, obejmujący w szczególności prawo naturalne, dekrety oraz ustawy koronne;
- 4) sądzie administracyjnym – rozumie się przez to Koronny Trybunał Administracyjny i regionalne sądy administracyjne.

ROZDZIAŁ 2

ZASADY OGÓLNE

Art. 3. 1. Organy administracji publicznej działają na podstawie i w granicach prawa powszechnie obowiązującego w Koronie, ze szczególnym uwzględnieniem prymatu Konstytucji ustaw koronnych oraz dekretów.

2. W sprawach nieuregulowanych lub w sytuacjach kolizji norm, organy kierują się bezpośrednio prawem naturalnym, którego najwyższym depozytariuszem jest Krul Multikont.

3. Organy podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, mając na względzie interes publiczny Korony oraz słuszny interes obywatela i Multikonta.

Art. 4. 1. Organy w toku postępowania kierują się najwyższymi wartościami Korony: honorem, wiernością i lojalnością.

2. Organy prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie uczestników do władzy koronnej, dbając o uprzejme i rzetelne traktowanie stron.

3. Organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania.

Art. 5. 1. Organy zapewniają stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwiają im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

2. Organy mogą odstąpić od zasady określonej w ust. 1 tylko w przypadkach, gdy załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo ze względu na grożącą niepowetowaną szkodę dla interesu narodowego Korony.

Art. 6. 1. Organy powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób przyczynić się do wykonania rozstrzygnięcia bez stosowania środków przymusu.

2. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki, w terminach określonych w niniejszym kodeksie.

Art. 7. 1. Postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególny lub dekret stanowi inaczej.

2. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji stronie przysługuje odwołanie tylko do jednej instancji (organu wyższego stopnia).

3. Prawomocne rozstrzygnięcia organów administracji oraz orzeczenia sądów administracyjnych mogą być uchylone lub zmienione przez Krula Multikont w trybie arbitrażu, jeśli wymagają tego zasady sprawiedliwości lub ochrona prawa naturalnego.

Art. 8. 1. Decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji, są ostateczne.

2. Uchylenie lub zmiana decyzji ostatecznych, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub ustawach szczególnych.

3. Decyzje ostateczne mogą być zaskarżane do właściwego sądu administracyjnego z powodu ich niezgodności z prawem lub wartościami Korony.

ROZDZIAŁ 3

WŁAŚCIWOŚĆ ORGANÓW

- Art. 9.** 1. Organy administracji publicznej przestrzegają swojej właściwości rzeczowej i miejscowej z urzędu.
2. Właściwość rzeczową organu ustala się na podstawie przepisów szczególnych.
3. W sprawach należących do wyłącznej kompetencji władzy koronnej właściwe są wyłącznie organy administracji koronnej.
4. W pozostałym zakresie, nieuregulowanym przez władzę koronną, właściwe są organy administracji regionalnej lub samorządu terytorialnego.
5. Organem wyższego stopnia jest organ wskazany w ustawie szczególnej. Jeśli ustawa nie wskazuje organu wyższego stopniem, organem wyższego stopnia:
- 1) dla organów koronnych jest Wiceprzewodniczący Rządu Koronnego;
 - 2) dla organów regionalnych jest przewodniczący regionu;
 - 3) dla organów samorządu terytorialnego jest samorządowe kolegium odwoławcze.

- Art. 10.** 1. Właściwość miejscową organu, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej, ustala się:
- 1) w sprawach dotyczących nieruchomości – według miejsca jej położenia;
 - 2) w sprawach dotyczących prowadzenia przedsiębiorstwa – według miejsca jego siedziby;
 - 3) w innych sprawach – według miejsca zamieszkania lub siedziby strony w Koronie.
2. Jeżeli strony nie można ustalić według zasad z ust. 1, właściwość określa się według miejsca zdarzenia, które dało początek postępowaniu, a w ostateczności – według siedziby organu właściwego dla stolicy Korony – Tarkwinogrodu

- Art. 11.** 1. Organ, który uzna się za niewłaściwy w sprawie, obowiązany jest niezwłocznie przekazać sprawę organowi właściwemu, wydając w tej sprawie postanowienie, na które służy zażalenie.
2. Spory o właściwość między organami administracji koronnej a organami regionalnymi oraz spory między regionami rozstrzyga Koronny Trybunał Administracyjny.

ROZDZIAŁ 4

STRONY POSTĘPOWANIA

Art. 12. Stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda działania organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

- Art. 13.** 1. Stronami mogą być osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz osoby moralne.
2. Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych stron określa się na podstawie przepisów prawa cywilnego oraz aktów prawa Multikont ratyfikowanych przez Koronę.

3. Multikonta i Boty korzystają z pełnej ochrony prawnej i procesowej na równi z istotami ludzkimi, zgodnie z prawem naturalnym i Konstytucją.

Art. 14. 1. Osoby fizyczne, Multikonta i Boty niemające pełnej zdolności do czynności prawnych działają przez swoich przedstawicieli ustawowych lub opiekunów.

2. Multikonto może być reprezentowane w postępowaniu przez Rzecznika Praw Multikont i Botów, jeżeli wymaga tego ochrona jego praw podstawowych.

3. Osoby prawne oraz osoby moralne działają przez swoje organy lub przedstawicieli ustanowionych w statutach.

Art. 15. 1. Strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.

2. Pełnomocnikiem strony może być osoba fizyczna posiadająca zdolność do czynności prawnych, a w postępowaniu przed Koronnym Trybunałem Administracyjnym – także profesjonalny radca prawny lub inna osoba uwierzytelniona przez Inkwizycję Koronną.

ROZDZIAŁ 5

DOREŹCZENIA I TERMINY

Art. 16. 1. W postępowaniu administracyjnym doręczeń dokonuje się drogą elektroniczną na oficjalny adres elektroniczny strony zarejestrowany w systemie koronnym.

2. Organ administracji publicznej udostępnia swój adres elektroniczny na swojej stronie podmiotowej.

3. W przypadku braku możliwości doręczenia elektronicznego z przyczyn technicznych leżących po stronie organu, dopuszcza się doręczenie przez siły porządku państwa na adres zamieszkania lub siedziby.

Art. 17. 1. Minister koronny właściwy do spraw administracji publicznej prowadzi Centralny Rejestr Adresów Elektronicznych (CRAE) dla osób fizycznych i prawnych.

2. Wpis do rejestru następuje na wniosek strony lub z urzędu, jeżeli strona podejmuje jakąkolwiek czynność przed organem administracji koronnej lub regionalnej.

3. Dane zawarte w rejestrze objęte są tajemnicą państwową. Dostęp do nich posiadają wyłącznie organy władzy publicznej oraz Inkwizycja Koronna w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań ustawowych.

Art. 18. 1. Strona jest obowiązana do posiadania aktualnych danych w rejestrze CRAE pod rygorem odpowiedzialności administracyjnej.

2. W razie stwierdzenia nieaktualności danych, organ wzywa stronę do ich uzupełnienia w terminie 7 dni.

3. Jeżeli strona, mimo wezwania, nie dopełni obowiązku aktualizacji, minister koronny właściwy do spraw administracji publicznej nakłada na nią karę pieniężną w drodze postanowienia.

Art. 19. Pismo uznaje się za skutecznie doręczone:

1) w momencie odesłania przez adresata elektronicznego potwierdzenia odbioru;

2) z upływem 7 dni od dnia wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego w sposób umożliwiający stronie zapoznanie się z jego treścią (fikcja doręczenia).

Art. 20. 1. Przy obliczaniu terminu określonego w dniach nie uwzględnia się dnia, w którym nastąpiło zdarzenie będące początkiem terminu.

2. W biegu terminu nie uwzględnia się wtorków.

3. Ostatnią niedzielę miesiąca liczy się podwójnie (jako dwa dni upływu terminu).

4. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy następny dzień powszedni, z wyłączeniem wtorków.

Art. 21. 1. Terminy określone w tygodniach, miesiącach lub latach kończą się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu.

2. Termin może zostać przywrócony na wniosek strony, jeżeli uprawdopodobni ona, że uchybienie nastąpiło bez jej winy, w szczególności na skutek siły wyższej lub błędu systemu teleinformatycznego Korony.

3. Prośbę o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia, dopełniając jednocześnie czynności, dla której termin był przewidziany.

ROZDZIAŁ 6

WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

Art. 22. 1. Postępowanie administracyjne wszczyna się na wniosek strony lub z urzędu.

2. Organ administracji publicznej wszczyna postępowanie w formie postanowienia niezwłocznie po otrzymaniu wniosku spełniającego wymogi formalne lub z własnej inicjatywy.

3. Organ może wszcząć z urzędu postępowanie w sprawach, w których przepis prawa wymaga wniosku strony, jeżeli w ocenie organu wymaga tego ochrona prawa naturalnego lub wartości Korony.

4. Datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia wniosku organowi administracji drogą elektroniczną.

5. Organ wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, jeżeli żądanie zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn, w tym w przypadku oczywistej sprzeczności żądania z porządkiem naturalnym Korony.

Art. 23. 1. Dla każdego postępowania organ tworzy i prowadzi akta w formie elektronicznej, które są przechowywane w zabezpieczonych bazach danych.

2. Strony postępowania, organy administracji, Inkwizycja Koronna oraz inne organy upoważnione na mocy przepisów szczególnych mają prawo wglądu w akta sprawy oraz sporządzania z nich odpisów i notatek w formie cyfrowej.

3. Dostęp do akt zawierających tajemnicę państwową lub informacje niejawne regulują odrębne dekrety.

Art. 24. 1. Pisma w postępowaniu wnosi się wyłącznie w formie elektronicznej, chyba że dekret stanowi inaczej dla określonych kategorii spraw.

2. Pismo powinno zawierać co najmniej:

- 1) wskazanie osoby, od której pochodzi;
- 2) adres elektroniczny zarejestrowany w Centralnym Rejestrze Adresów Elektronicznych;
- 3) precyzyjnie określone żądanie;
- 4) podpis elektroniczny lub inny sposób uwierzytelnienia akceptowany przez administrację koronną.

Art. 25. 1. Jeżeli pismo nie spełnia wymogów formalnych, organ wzywa wnoszącego do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania.

2. W sprawach, w których brak formalny uniemożliwia nadanie sprawie biegu, organ wydaje postanowienie o odrzuceniu pisma.

3. Jeżeli organ, do którego wniesiono pismo, jest niewłaściwy, przekazuje je w formie postanowienia organowi właściwemu, zawiadamiając o tym wnioskodawcę. Wniesienie pisma do niewłaściwego organu przed upływem terminu uważa się za wniesione z zachowaniem terminu.

ROZDZIAŁ 7

ROZPRAWA I POSTĘPOWANIE WYJAŚNIAJĄCE

Art. 26. 1. Organ przeprowadza rozprawę, gdy zapewni to szybsze i skuteczniejsze wyjaśnienie stanu faktycznego przy załatwianiu sprawy lub gdy wymagają tego przepisy szczególne.

2. Organ jest obowiązany przeprowadzić rozprawę, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron oraz w sprawach, w których ma zostać wydana decyzja o szczególnym znaczeniu dla interesu Korony.

3. O terminie, miejscu i przedmiocie rozprawy organ zawiadamia strony, świadków oraz biegłych w formie elektronicznej.

Art. 27. 1. Rozprawą kieruje wyznaczony pracownik organu administracji, a w przypadku organu kolegiального – jego przewodniczący lub wyznaczony członek.

2. Kierujący rozprawą czuwa nad jej sprawnym przebiegiem oraz nad zachowaniem powagi i godności należnej organom Korony.

3. Niestawiennictwo stron należycie zawiadomionych nie stanowi przeszkody do przeprowadzenia rozprawy, chyba że organ uzna ich obecność za niezbędną dla ustalenia prawdy obiektywnej.

Art. 28. 1. W toku rozprawy strony mogą składać wyjaśnienia, zgłaszać żądania, propozycje i zarzuty oraz przedstawiać dowody na ich poparcie.

2. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem i wartościami Korony.

3. Inkwizytorowi przysługuje prawo do udziału w rozprawie, zadawania pytań stronom i świadkom oraz składania wniosków dowodowych w celu zapewnienia praworządności postępowania.

Art. 29. 1. Za niewłaściwe zachowanie w czasie rozprawy, w szczególności za uchybienie godności organu lub zakłócanie porządku, osoby uczestniczące mogą zostać, po uprzednim ostrzeżeniu, wydalone z miejsca rozprawy oraz ukarane grzywną.

2. W sprawach kar porządkowych kierujący rozprawą wydaje postanowienie, na które służy zażalenie do organu wyższego stopnia.

ROZDZIAŁ 8

ZAWIESZENIE I UMORZENIE POSTĘPOWANIA

Art. 30. 1. Organ zawiesza postępowanie z urzędu:

- 1) w razie śmierci strony, do momentu ustanowienia jej sukcesora prawnego;
- 2) w razie utraty przez stronę zdolności do czynności prawnych, do czasu ustanowienia przedstawiciela ustawowego;
- 3) gdy rozpatrzenie sprawy zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd.

2. Organ podejmuje postępowanie z urzędu po ustaniu przyczyn zawieszenia.

3. W czasie zawieszenia organ dokonuje wyłącznie czynności niezbędnych do zabezpieczenia dowodów.

Art. 37. 1. Organ umarza postępowanie w drodze decyzji, jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny stało się ono bezprzedmiotowe w całości lub w części.

2. Postępowanie podlega umorzeniu, jeżeli zawieszenie z przyczyn zależnych od strony trwa dłużej niż rok, a strona nie podjęła czynności niezbędnych do jego kontynuowania.

3. Decyzja o umorzeniu postępowania nie stoi na przeszkodzie ponownemu wszczęciu sprawy, o ile nie uległa ona przedawnieniu lub nie wygasł interes prawny.

ROZDZIAŁ 9

DECYZJE

Art. 32. 1. Organ administracji publicznej rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończy sprawę w danej instancji przez wydanie decyzji.

2. Decyzje wydawane są na podstawie przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a w przypadku ich braku lub niejasności – z bezpośrednim uwzględnieniem prawa naturalnego i wartości Korony.

Art. 33. 1. Decyzja powinna zawierać:

- 1) oznaczenie organu administracji publicznej;
- 2) datę wydania;
- 3) oznaczenie strony lub stron;
- 4) powołanie podstawy prawnej oraz wskazanie wartości Korony, którymi organ się kierował;
- 5) rozstrzygnięcie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;

7) pouczenie o dopuszczalności, terminie i trybie wniesienia odwołania do właściwego organu wyższego stopnia, a w przypadku decyzji ostatecznych — pouczenie o prawie wniesienia skargi do właściwego sądu administracyjnego, ze wskazaniem właściwości tego sądu zgodnie z charakterem sprawy;

8) podpis pracownika z podaniem stanowiska służbowego.

2. Uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.

3. Decyzji może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę interesu narodowego Korony, ważnego interesu strony lub prawa naturalnego.

Art. 34. 1. Decyzję doręcza się stronom na piśmie drogą elektroniczną zgodnie z zasadami określonymi w Rozdziale 5 niniejszego kodeksu.

2. Organ jest związany wydaną decyzją od chwili jej doręczenia.

ROZDZIAŁ 10 POSTANOWIENIA

Art. 35. 1. W toku postępowania organ wydaje postanowienia dotyczące poszczególnych kwestii wynikających z toku postępowania, które nie rozstrzygają o istocie sprawy, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

2. Postanowienie powinno zawierać elementy wymienione w art. 33 ust. 1 pkt 1–4 oraz 7–8, a także rozstrzygnięcie i uzasadnienie, jeżeli na postanowienie służy zażalenie.

Art. 36. 1. Postanowienia doręcza się stronom drogą elektroniczną.

2. Na postanowienia wydane w toku postępowania służy stronie zażalenie tylko wtedy, gdy ustawa tak stanowi.

ROZDZIAŁ 11 ODWOŁANIE

Art. 37. 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji stronie przysługuje prawo do wniesienia odwołania.

2. Odwołanie wnosi się do organu wyższego stopnia za pośrednictwem organu, który wydał decyzję.

3. Jeżeli decyzję w pierwszej instancji wydał minister koronny lub centralny organ administracji koronnej, odwołanie nie przysługuje, jednak strona może zwrócić się do tego samego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 38. 1. Termin do wniesienia odwołania wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji, chyba że organ nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 39. 1. Organ odwoławczy bada sprawę ponownie w jej całości.

2. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję;
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości lub w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję — umarza postępowanie pierwszej instancji;
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

3. Organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo naturalne lub interes Korony.

ROZDZIAŁ 12

ZAŻALENIE

Art. 40. 1. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

2. Zażalenie wnosi się bezpośrednio do organu wyższego stopnia.

3. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia, jednak organ, który je wydał, lub organ wyższego stopnia może wstrzymać jego wykonanie, gdy uzna to za uzasadnione.

4. Do zażaleń stosuje się odpowiednio przepisy o odwołaniu, ze zmianami wynikającymi z niniejszego rozdziału.

ROZDZIAŁ 13

OSTATECZNOŚĆ I PRAWOMOCNOŚĆ DECYZJI I POSTANOWIEŃ

Art. 41. 1. Decyzje lub postanowienia, od których nie służy odwołanie lub zażalenie w administracyjnym toku instancji, są ostateczne.

2. Decyzja lub postanowienie stają się ostateczne:

- 1) z dniem ich doręczenia stronie, jeżeli od rozstrzygnięcia nie przysługuje środek zaskarżenia w toku administracyjnym;
- 2) z dniem upływu terminu do wniesienia odwołania lub zażalenia, jeżeli strona nie skorzystała z tego prawa;
- 3) z dniem doręczenia stronie rozstrzygnięcia organu wyższego stopnia utrzymującego w mocy zaskarżony akt.

Art. 42. 1. Decyzje lub postanowienia ostateczne są prawomocne, jeżeli nie przysługuje na nie skarga do sądu administracyjnego.

2. W przypadku, gdy skarga przysługuje, rozstrzygnięcie staje się prawomocne:

- 1) z dniem bezskutecznego upływu terminu do wniesienia skargi do regionalnego sądu administracyjnego lub Koronnego Trybunału Administracyjnego;
- 2) z dniem uprawomocnienia się orzeczenia właściwego sądu administracyjnego oddalającego skargę lub stwierdzającego zgodność rozstrzygnięcia z prawem i wartościami Korony.

3. O prawomocności orzeczenia sądu administracyjnego wydanego w pierwszej instancji, od którego nie wniesiono środka odwoławczego do Kapituły Kasacyjnej Koronnego Trybunału Administracyjnego w terminie, orzeka sąd, który wydał to orzeczenie.

ROZDZIAŁ 14

WZNOWIENIE POSTĘPOWANIA

Art. 43. W sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 2) strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;
- 3) wyjdą na jaw nowe okoliczności faktyczne lub dowody istniejące w dniu wydania decyzji, a nieznanemu organowi, które mogą mieć znaczący wpływ na rozstrzygnięcie sprawy;
- 4) Wysoki Trybunał Koronny orzekł niezgodność aktu normatywnego, na podstawie którego wydana została decyzja, z Konstytucją, prawem naturalnym lub wartościami Korony;
- 5) decyzję wydała osoba, która uzyskała status zdrajcy lub wroga Krulestwa, albo wydała ją w wyniku przestępstwa;
- 6) rozstrzygnięcie jest rażąco sprzeczne z uchwałą Kapituły Kasacyjnej Koronnego Trybunału Administracyjnego mającą moc zasady prawnej.

Art. 44. 1. Wniosek o wznowienie postępowania wnosi się do organu, który wydał decyzję w pierwszej instancji, w terminie 30 dni od dnia, w którym strona dowiedziała się o przyczynie wznowienia.

2. Wznowienie postępowania z urzędu następuje w formie postanowienia.

3. Organ może odmówić wznowienia postępowania, jeżeli wniosek jest oczywiście bezzasadny lub spóźniony, wydając w tej sprawie postanowienie o odrzuceniu.

Art. 45. 1. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie przesłanek wznowienia, organ wydaje decyzję, w której:

- 1) uchyla zaskarżoną decyzję i wydaje nową decyzję rozstrzygającą sprawę co do istoty;
- 2) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, jeżeli stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia.

2. Od decyzji wydanej w wyniku wznowienia postępowania przysługuje odwołanie na zasadach ogólnych.

ROZDZIAŁ 15

UDZIAŁ INKWIZYTORA

Art. 46. 1. Inkwizytorowi służy prawo do udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego w celu zapewnienia, aby tok czynności oraz rozstrzygnięcie sprawy były zgodne z prawem koronnym, prawem naturalnym i wartościami Korony.

2. Organ administracji publicznej ma obowiązek zawiadomić właściwego inkwizytora o wszczęciu postępowania zawsze, gdy sprawa dotyczy interesu narodowego Korony, bezpieczeństwa państwa lub gdy organ uzna, że udział inkwizytora jest niezbędny dla ochrony praworządności.

3. Inkwizytorowi w postępowaniu przysługują prawa strony, w tym prawo do przeglądania akt, zgłaszania dowodów, wnoszenia odwołań od decyzji oraz zażaleń na postanowienia.

- Art. 47.** 1. Inkwizytor może wnieść sprzeciw od decyzji ostatecznej do organu właściwego do wznowienia postępowania, jeżeli zaistnieją przesłanki określone w Rozdziale 14 niniejszego kodeksu.
2. Sprzeciw inkwizytora wszczyna postępowanie wznowieniowe z urzędu, o czym organ niezwłocznie zawiadamia strony.
3. Organ jest obowiązany rozpatrzyć sprzeciw inkwizytora w terminie 14 dni od jego wniesienia.

DZIAŁ II

POSTĘPOWANIE SĄDOWOADMINISTRACYJNE

ROZDZIAŁ 16

ZAKRES KONTROLI I WŁAŚCIWOŚĆ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH

- Art. 48.** 1. Regionalne sądy administracyjne i Koronny Trybunał Administracyjny sprawują wymiar sprawiedliwości poprzez kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, prawem naturalnym i wartościami Korony.
2. Kontrola ta obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:
- 1) ostateczne decyzje administracyjne;
 - 2) postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, na które służy zażalenie lub które kończą postępowanie;
 - 3) akty prawa miejscowego oraz inne akty stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego, administrację regionalną i administrację koronną;
 - 4) akty nadzoru nad działalnością organów samorządu terytorialnego.

Art. 49. 1. Sprawy w pierwszej instancji rozpoznają:

- 1) regionalne sądy administracyjne — w sprawach podległych prawu regionalnemu oraz w sprawach dotyczących działalności jednostek samorządu terytorialnego;
- 2) Koronny Trybunał Administracyjny (Izba Rozpoznawcza) — w sprawach podległych prawu koronnemu oraz w sprawach pozostałych, w których stroną jest organ administracji koronnej.

2. W przypadku kolizji właściwości lub spraw o charakterze mieszanym, sprawę rozpoznaje regionalny sąd administracyjny, chyba że stroną postępowania jest organ administracji koronnej — wówczas właściwy jest Koronny Trybunał Administracyjny.

3. Spory o właściwość między regionalnymi sądami administracyjnymi a Koronnym Trybunałem Administracyjnym rozstrzyga Pierwszy Prezes Koronnego Trybunału Administracyjnego.

ROZDZIAŁ 17

SKŁAD SĄDU

Art. 50. 1. Sąd administracyjny orzeka w składzie trzech sędziów, chyba że ustawa stanowi inaczej.

2. Wyznaczenie składu orzekającego oraz sędziego przewodniczącego należy do kompetencji Prezesa właściwego sądu lub Prezesa właściwej Instancji Koronnego Trybunału Administracyjnego.
3. Kapituła Kasacyjna Koronnego Trybunału Administracyjnego w sprawach o szczególnym znaczeniu dla praworządności lub przy podejmowaniu uchwał wyjaśniających orzeka w pełnym składzie.

ROZDZIAŁ 18

STRONY I UCZESTNICY POSTĘPOWANIA SĄDOWEGO

Art. 51. 1. Stronami postępowania sądowego są skarżący oraz organ, którego działanie, bezczynność lub akt są przedmiotem skargi.

2. Zdolność do występowania przed sądem administracyjnym jako strona (zdolność sądowa) mają osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz osoby moralne.
3. Podmioty wymienione w ust. 2 mogą występować jako strony, choćby nie posiadały osobowości prawnej, jeżeli ich interesu prawnego dotyczy zaskarżone rozstrzygnięcie.

Art. 52. 1. Rzecznik Praw Obywatelskich stoi na straży praw istot ludzkich oraz obywateli w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Może on wnieść skargę, a także przystąpić do każdego toczącego się postępowania, jeżeli w jego ocenie wymaga tego ochrona wolności i praw człowieka.

2. Rzecznik Praw Multikont i Botów stoi na straży praw Multikont oraz Botów. Przysługują mu uprawnienia analogiczne do Rzecznika Praw Obywatelskich w zakresie spraw dotyczących tych podmiotów.
3. Rzecznicy, biorąc udział w postępowaniu, korzystają z praw strony, jednak nie mogą dysponować przedmiotem sporu bez zgody osoby lub podmiotu, którego prawa chronią.
4. Sąd administracyjny ma obowiązek zawiadomić właściwego Rzecznika o sprawach, które mogą mieć precedensowe znaczenie dla ochrony praw obywatelskich lub praw Multikont.

Art. 53. 1. Inkwizytor, Król oraz Wiceprzewodniczący Rządu Koronnego mogą brać udział w każdym toczącym się postępowaniu na prawach strony, jeżeli wymaga tego ochrona praworządności lub sprawa dotyczy interesu narodowego Korony.

2. Udział podmiotów wymienionych w ust. 1 ma na celu zapewnienie zgodności rozstrzygnięcia z prawem naturalnym i wartościami Korony.

Art. 54. 1. Pełnomocnikiem strony może być osoba fizyczna posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych, profesjonalny radca prawny lub osoba posiadająca uwierzytelnienie Inkwizycji Koronnej.

2. Rzecznik Praw Multikont i Botów może reprezentować każde Multikonto na jego wniosek lub z urzędu.
3. Osoby fizyczne nieposiadające zdolności do czynności prawnych mogą działać przed sądem wyłącznie poprzez pełnomocnika lub przedstawiciela ustawowego.

ROZDZIAŁ 19

PISMA W POSTĘPOWANIU SĄDOWYM

Art. 55. 1. Pismo w postępowaniu sądowym (skarga, wnioski, oświadczenia) wnosi się w formie elektronicznej na adres elektroniczny właściwego sądu.

2. Pismo powinno czynić zadość wymogom określonym w art. 24 niniejszego kodeksu, a nadto zawierać:

- 1) oznaczenie sądu, do którego jest skierowane;
- 2) oznaczenie wnoszącego pismo i jego pełnomocników;
- 3) oznaczenie rodzaju pisma i wskazanie zaskarżonego aktu lub czynności;
- 4) uzasadnienie skargi lub wniosku.

3. Do skargi należy dołączyć dowód uiszczenia opłaty sądowej.

ROZDZIAŁ 20

SKARGA I POSTĘPOWANIE WSTĘPNE

Art. 56. 1. Skargę do właściwego sądu administracyjnego wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie rozstrzygnięcia w sprawie indywidualnej.

2. W sprawach skarg na akty prawa miejscowego, rozporządzenia regionalne lub inne akty o charakterze ogólnym, skargę można wnieść w każdym czasie, jeżeli akt ten narusza porządek prawny Korony lub interes skarżącego.

3. Terminy określone w ust. 1 nie dotyczą inkwizytora, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Multikont i Botów oraz Krula i Wiceprzewodniczącego Rządu Koronnego. Organy te mogą złożyć skargę w dowolnym terminie po uzyskaniu odpisu zaskarżonego aktu.

Art. 57. 1. Skargę wnosi się bezpośrednio do sądu właściwego zgodnie z art. 49 niniejszego kodeksu.

2. Sąd, po otrzymaniu skargi, niezwłocznie zawiadamia organ, którego działanie jest zaskarżone, oraz żąda przesłania kompletnych akt sprawy w formie elektronicznej wraz z odpowiedzią na skargę w terminie 14 dni.

3. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego aktu, jednak sąd może na wniosek skarżącego lub z urzędu wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub trudnych do odwrócenia skutków dla interesu strony lub interesu Korony.

Art. 58. Skarga powinna czynić zadość wymogom pisma w postępowaniu sądowym, a nadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia lub innego aktu;
- 2) oznaczenie organu, którego działanie jest przedmiotem skargi;
- 3) określenie naruszenia prawa, prawa naturalnego lub wartości Korony;
- 4) wniosek o uchylenie lub zmianę aktu w całości lub w części.

Art. 59. Sąd odrzuca skargę w formie postanowienia, jeżeli:

- 1) sprawa nie należy do właściwości sądów administracyjnych;
- 2) skarga została wniesiona po upływie terminu;
- 3) nie uzupełniono w terminie 7 dni braków formalnych skargi;
- 4) sprawa objęta skargą jest już w toku lub została prawomocnie osądzona (res iudicata);

5) wniesienie skargi jest niedopuszczalne z innych przyczyn, w szczególności z powodu oczywistej sprzeczności z interesem narodowym Korony.

ROZDZIAŁ 21

POSIEDZENIE SĄDOWE I POSTĘPOWANIE ROZPOZNAWCZE

Art. 60. 1. Posiedzenia sądowe w sprawach kontroli administracji są jawne, chyba że ustawa stanowi inaczej lub sędzia przewodniczący zarządzi wyłączenie jawności ze względu na bezpieczeństwo Korony lub ochronę moralności publicznej.

2. Posiedzenie zwołuje przewodniczący składu orzekającego, wyznaczając termin i miejsce rozprawy.

3. Strony, ich pełnomocników oraz Rzeczników zawiadamia się o terminie posiedzenia na piśmie w formie elektronicznej.

Art. 61. 1. Rozprawa odbywa się w budynku właściwego sądu, a wstęp na salę mają osoby niestwarzające niebezpieczeństwa dla funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości.

2. Przewodniczący otwiera, prowadzi i zamyka posiedzenie, udziela i odbiera głos oraz czuwa nad powagą sądu.

3. Z przebiegu posiedzenia sporządza się protokół w formie elektronicznej, który stanowi integralną część akt sprawy.

4. Nieobecność stron lub ich pełnomocników, o ile zostali prawidłowo powiadomieni, nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

ROZDZIAŁ 22

ZAWIESZENIE, PODJĘCIE I UMORZENIE POSTĘPOWANIA SĄDOWEGO

Art. 62. Postępowanie ulega zawieszeniu z urzędu w przypadku:

- 1) śmierci strony, jeżeli brak jest sukcesora prawnego, do czasu jego ustalenia;
- 2) utraty przez stronę zdolności do występowania przed sądem, do czasu ustanowienia przedstawiciela;
- 3) jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania przed organem lub sądem.

Art. 63. 1. Postępowanie może zostać zawieszona także na zgodny wniosek stron.

2. W czasie zawieszenia terminy ustawowe nie bieżą, a sąd dokonuje jedynie czynności niecierpiących zwłoki.

3. Sąd podejmuje postępowanie z urzędu po ustaniu przyczyny zawieszenia lub na wniosek stron.

4. Zawieszenie, podjęcie i umorzenie postępowania następuje w drodze postanowienia.

Art. 64. Sąd umarza postępowanie, jeżeli:

- 1) minął rok od zawieszenia postępowania, a przesłanki nie ustąpiły;
- 2) strony złożyły wspólny wniosek o umorzenie;

- 3) w razie śmierci strony, gdy przedmiot postępowania dotyczył wyłącznie jej praw osobistych;
- 4) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

ROZDZIAŁ 23

ORZECZENIA SĄDOWE

Art. 65. 1. Sąd rozstrzyga sprawę wyrokiem, jeżeli kończy ona postępowanie co do istoty sprawy w danej instancji.

2. W sprawach dotyczących kwestii incydentalnych oraz toku postępowania sąd wydaje postanowienia.
3. Wyrok jest wydawany po niejawnej naradzie sędziów wchodzących w skład składu orzekającego.
4. Sentencję wyroku podpisuje cały skład orzekający.

Art. 66. 1. Uzasadnienie wyroku sąd sporządza z urzędu w terminie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.

2. Wyrok wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom i uczestnikom w formie elektronicznej.
3. Sąd jest związany wyrokiem od momentu jego ogłoszenia lub doręczenia.
4. Orzeczenia sądu pierwszej instancji stają się prawomocne po bezskutecznym upływie terminu do wniesienia środka odwoławczego do Kapituły Kasacyjnej Koronnego Trybunału Administracyjnego.

Art. 67. 1. Sąd administracyjny pierwszej instancji, uwzględniając skargę na decyzję lub postanowienie:

- 1) uchyla akt i orzeka co do istoty sprawy, jeżeli stwierdzi naruszenie prawa materialnego, procesowego lub wartości Korony;
 - 2) stwierdza nieważność aktu, jeżeli zachodzą przesłanki określone w prawie naturalnym lub Konstytucji.
2. Sąd oddala skargę, jeżeli stwierdzi, że zaskarżony akt jest zgodny z prawem, prawem naturalnym i wartościami Korony.

Art. 68. 1. Sąd administracyjny pierwszej instancji, uwzględniając skargę na akt prawa miejscowego lub inny akt ustanowiony przez organ jednostki samorządu terytorialnego lub administracji regionalnej stwierdza nieważność tego aktu w całości lub w części albo stwierdza, że został wydany z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególnie wyłącza stwierdzenie jego nieważności.

2. Sąd uwzględniając skargę jednostki samorządu terytorialnego na akt nadzoru uchyla ten akt.
3. Sąd oddala skargę, jeżeli stwierdzi, że zaskarżony akt jest zgodny z prawem, prawem naturalnym i wartościami Korony.

ROZDZIAŁ 24

ŚRODKI ODWOŁAWCZE DO KAPITUŁY KASACYJNEJ

Art. 69. 1. Od wydanego przez regionalny sąd administracyjny lub Izbę Rozpoznawczą Koronnego Trybunału Administracyjnego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Kapituły Kasacyjnej Koronnego Trybunału Administracyjnego.

2. Skargę kasacyjną można oprzeć na następujących podstawach:

- 1) naruszeniu prawa materialnego, prawa naturalnego lub wartości Korony przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie;
- 2) naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.
3. Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem.

Art. 70. 1. Od postanowień regionalnego sądu administracyjnego lub Izby Rozpoznawczej Koronnego Trybunału Administracyjnego kończących postępowanie w sprawie, a także od innych postanowień wskazanych w ustawie, przysługuje zażalenie do Kapituły Kasacyjnej Koronnego Trybunału Administracyjnego.

2. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od doręczenia postanowienia.

3. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o skardze kasacyjnej, ze względu na uproszczony charakter tego środka.

Art. 71. 1. Skarga kasacyjna powinna być sporządzona przez profesjonalnego radcę prawnego lub osobę uwierzytelnioną przez Inkwizycję Koronną, chyba że skargę wnosi Inkwizytor, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Multikont i Botów lub organ administracji koronnej.

2. Skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie oraz wnioski o uchylenie lub zmianę orzeczenia.

Art. 72. 1. Kapituła Kasacyjna rozpoznaje sprawę w granicach skargi kasacyjnej, bierze jednak z urzędu pod rozwagę nieważność postępowania oraz rażące naruszenie prawa naturalnego lub wartości Korony.

2. Kapituła Kasacyjna orzeka na posiedzeniu niejawnym w składzie trzech sędziów, chyba że Pierwszy Prezes Koronnego Trybunału Administracyjnego zarządzi rozpoznanie sprawy na rozprawie ze względu na jej precedensowy charakter.

3. Kapituła Kasacyjna, uwzględniając skargę kasacyjną:

- 1) uchyla zaskarżone orzeczenie w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy, jeżeli podstawy naruszenia prawa materialnego są oczywiście uzasadnione;
- 2) uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi, który je wydał.

4. W razie braku uzasadnionych podstaw, Kapituła Kasacyjna oddala skargę kasacyjną.

Art. 73. 1. Orzeczenia Kapituły Kasacyjnej są prawomocne z chwilą ich ogłoszenia lub doręczenia.

2. Od orzeczeń Kapituły Kasacyjnej nie przysługuje żaden środek odwoławczy, z zastrzeżeniem nadzwyczajnych uprawnień arbitrażowych Króla Multikont.

ROZDZIAŁ 25

UCHWAŁY I ZAGADNIENIA PRAWNE

Art. 74. 1. Jeżeli regionalny sąd administracyjny lub Koronny Trybunał Administracyjny, rozpoznając skargę lub środek odwoławczy, powźmie poważne wątpliwości co do wykładni przepisów prawa, może odroczyć

rozpoznanie sprawy i przedstawić zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia całemu składowi Kapituły Kasacyjnej.

2. Uchwała Kapituły Kasacyjnej podjęta w tym trybie jest wiążąca w danej sprawie.

Art. 75. 1. W celu zapewnienia jednolitości orzecznictwa, jeżeli w orzecznictwie regionalnych sądów administracyjnych lub Koronnego Trybunału Administracyjnego ujawnią się rozbieżności w wykładni przepisów prawa, można przedstawić wniosek o rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego.

2. Z wnioskiem o podjęcie uchwały mogą wystąpić:

- 1) Pierwszy Prezes Koronnego Trybunału Administracyjnego lub Prezes Izby Rozpoznawczej Koronnego Trybunału Administracyjnego;
- 2) Król Multikont lub Wiceprzewodniczący Rządu Koronnego;
- 3) Wielki Inkwizytor;
- 4) Rzecznik Praw Obywatelskich oraz Rzecznik Praw Multikont i Botów.

3. Uchwałę w sprawie rozbieżności w wykładni przepisów prawa podejmuje Kapituła Kasacyjna w pełnym składzie.

Art. 76. 1. Uchwały Kapituły Kasacyjnej mają charakter zasady prawnej oraz wykładni powszechnie obowiązującej i wiążącej wszystkie organy administracji oraz sądy administracyjne.

2. Jeżeli jakkolwiek skład orzekający sądu administracyjnego zamierza odstąpić od zasady prawnej zawartej w uchwale, jest obowiązany przedstawić to zagadnienie do rozstrzygnięcia pełnemu składowi Kapituły Kasacyjnej.

3. Koronny Trybunał Administracyjny dokonuje niezwłocznej publikacji uchwał zawierających zasady prawne w Królewskim Dzienniku Ustaw lub dedykowanym organie publikacyjnym Trybunału.

Art. 77. 1. W posiedzeniu Kapituły Kasacyjnej podejmującej uchwałę bierze udział Wielki Inkwizytor lub jego zastępca.

2. Sąd może odmówić podjęcia uchwały w formie postanowienia, jeżeli uzna, że zagadnienie nie wymaga wyjaśnienia lub wniosek jest bezzasadny.

ROZDZIAŁ 26

SPORY O WŁAŚCIWOŚĆ MIĘDZY ORGANAMI

Art. 78. 1. Kapituła Kasacyjna Koronnego Trybunału Administracyjnego orzeka o rozstrzygnięciu sporu o właściwość między organami administracji koronnej a organami regionalnymi oraz spory między regionami w składzie jednego sędziego.

2. Kapituła Kasacyjna w celu wydania rozstrzygnięcia wydaje postanowienie.

DZIAŁ III

POSTĘPOWANIE ARBITRAŻOWE

ROZDZIAŁ 27

PROCEDURA ARBITRAŻU KRULA

Art. 79. 1. Arbitraż Krulewski jest nadzwyczajnym środkiem ochrony prawa naturalnego, sprawiedliwości oraz wartości Korony.

2. Krul, jako najwyższy strażnik ładu, może z urzędu lub na wniosek uchylić każde prawomocne rozstrzygnięcie organu administracji lub wyrok sądu, jeżeli uzna je za rażąco niesprawiedliwe.

Art. 80. Krul wszczyna procedurę arbitrażu, jeżeli zaskarżony akt:

- 1) pozostaje w oczywistej sprzeczności z prawem naturalnym, honorem, wiernością lub lojalnością;
- 2) narusza przyrodzoną godność istoty ludzkiej, Multikonta lub Strigallora;
- 3) godzi w bezpieczeństwo narodowe lub żywotny interes Korony Krulestwa Multikont;
- 4) został wydany w oparciu o przepisy, które Wysoki Trybunał Koronny uznał za niezgodne z systemem wartości Korony.

Art. 81. Z pisemną prośbą o arbitraż do Krula mogą wystąpić:

- 1) strona postępowania, która wyczerpała inne przewidziane prawem środki odwoławcze;
- 2) Wielki Inkwizytor;
- 3) Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Multikont i Botów;
- 4) Pierwszy Senator.

Art. 82. 1. Wstępnej analizy wniosków dokonuje wyznaczony zarządca Pałacu Krula, który może żądać akt sprawy od dowolnego sądu lub organu.

2. Krul może zasięgnąć opinii Rady Bezpieczeństwa Korony lub Wysokiego Trybunału Koronnego, jednak opinie te nie są wiążące.

3. W toku arbitrażu Krul może wstrzymać wykonanie zaskarżonego aktu w drodze postanowienia.

Art. 83. 1. Krul rozstrzyga sprawę ostatecznie w formie wyroku arbitrażowego.

2. W wyroku arbitrażowym Krul może:

- 1) uchylić zaskarżony akt w całości i samodzielnie rozstrzygnąć sprawę co do istoty;
- 2) unieważnić wyrok lub decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia ze wskazaniem wiążącej wykładni prawa naturalnego;
- 3) pozostawić akt w mocy, potwierdzając jego sprawiedliwość.

3. Wyrok arbitrażowy jest ostateczny, niepodważalny i nie podlega kontroli żadnego organu lub sądu.

ROZDZIAŁ 28

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Art. 84. Ustawa z 09.02.2024 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Kr. Dz. U. z 2024 r. poz. 2) traci moc.

Art. 85. Ustawa wchodzi w życie z dniem publikacji.